

אבי חזר לשאלה

(המשך מעמוד 25)

נגמר הסיפור עם בחורות. במקום לאהוב נשים הייתי מאהב באלוהים. כדרך כלל היינו סגורים בישיבה, אבל לפעמים, כשהלכתי ברחוב, הייתי מסתכל על בחורות, אבל מיד מוריד את העיניים. הייתי צדיק כזה. רציתי, בגלל האופי שלי, להיות הכינדיתי שאפשר. בכיתות בהן הרציתי היו חתיכות, הן הסתכלו עליי, אני עליהן, אבל לא הרשיתי לעצמי להיסחף. ידעתי שאני חייב להיות קר.

קטע אירוטי

באמבטיה

ה קטע האירוטי שלי במשך התיקופה הזו היו ארבע פגישות שקיימתי עם עצמי באמבטיה. רציתי לדעת אם אני היחיד שנוהג כך, אבל היה קשה לברר. אין בישיבה שיחות אישיות, וזה די הרס אותי. בסוף יצרתי קשר עם בחור אחר, שאלתי אותו, והוא אמר שגם הוא נפגש עם עצמו באמבטיה.

אז זה נראה לי לגמרי נורמלי שאין בחורות. היום אני לא מבין איך יכולתי להיות בלי אהבה, כי אני מאוהב באהבה.

הבאתי לישיבה חבריילדות, הומרי סקסואל. ניסינו לברוק איך זה מסתדר עם אלוהים, דיברנו, שאלנו. הרבנים שוללים את זה, הרי מישכבזכר אסור לפי התורה. הבחור עזב די מהר.

הוריי לא ידעו מה קורה איתי. יום אחד באתי הביתה לבוש כמו דוס. אחי לא הכיר אותי. חשב שבא איוה קבצן. אמר "הכה רגע" והלך להביא נדבה. פיתאום קלט שזה אני. עשיתי בלגאנים להוריי, אמרתי שלא אוכל מהצלחת, כי היא טמאה, אבל העניין לא נראה להם כליכך נורא. אמרו שזה בטח עוד טריפ. כמו שאמרו על כל מה שעשיתי, וזה יעבור לי. אבי אמר: "אם לא יצא לי בן דוקטור או עורך-דין, לפחות שיהיה רבי".

היינו מקבלים בישיבה קצת דמיי כים. אני לא זוכר שקניתי משהו לעצמי. פרט לפלאפל מדי פעם, וספיריטוריה. את כל הכסף ביוכותי על ספרים. לא הייתי חייב, אבל רציתי שיהיה ש"ס שלי. ושולחן ערוך, ומישינות שלי. במשך חודשיים עברתי בנות וירקות לרתיים — הייתי מביא להם הזמנות הביתה. בתקופת הישיבה ראיתי רק סרט אחד, יחד עם לני, את יונתן ליווינגסטון השחף. חשבנו שזה סרט שמותר לנו לראות.

פיתאום החלטתי לעזוב. הרגשתי שאני לא אוהב יותר את החיים האלה, שאני מוכרח לעוף משם. שהסיפור שלי שם נגמר. עזבתי באחת בלילה, בלי להגיד מילה לאף אחד, בלי לקחת שום דבר. עצרתי טרמפ, שהביא אותי עד רמת-גן. הלכתי ברגל שלוש שעות לתל-אביב, עד שפתחיהם, ושכנתי לישון מתחת לסוכת המציל.

התעוררתי בעשר כבוקר. הסתובבתי כמו משיח לאורך החוף. אנשים הסתכלו עליי, הייתי בהלם, כמצב של עילפון-חושיים. פיתאום הייתי בחוף. עולם חדש. בלגאן. הייתי מבולבל. מה אני רוצה עכשיו מעצמי? לאן לפנות? הצטרכתי להתמודד לבד. לא ידעתי איך לסדר לי את החיים. לא יכולתי לדבר, לבטא את עצמי. הייתי מנותק ומנוכר. שחקן אחד שהכרתי לקח אותי אליו הביתה, ואחריכך גרתי חצי שנה אצל סכתי בחיפה. עברתי בתור דוור, ובשאר הזמן הסתגרתי בחדר.

זמן קצר אחרי שעזבתי, באתי לישיבה, לסדר דברים. נתתי את רוב ספרייהקודש שלי לחבר שהחזרתי בתשובה, והוא נתן לי דברים שבהם לא היה לו צורך — ספרים חילוניים, אופניים וכוונה של חלון-דאוור. את התפיליו מכרתי לישיבה בזיל-הוול.

פסוקים

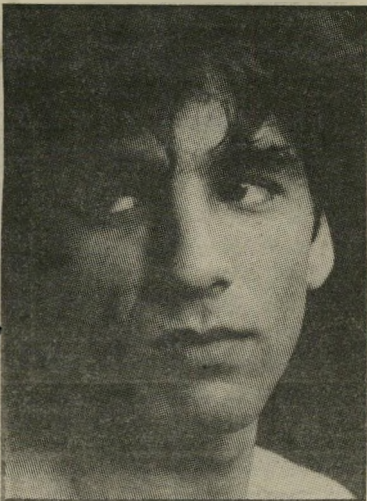
במקום דם

שנה שלמה לא יכולתי לגעת באשה, בגלל הטרומה של המי עבר מעולם לעולם. זה דחה אותי, לא הייתי מסוגל. הגוף היה ממולא במינצות, בוורידים זרמו פסוקים

במקום דם. פיתאום הכל היה מותר, אבל הצו הפנימי עוד לא הירשה. עד שהכרתי ציירת בת 35. שהיתה כהליכייגרושין והתאהבה בי. היה קשה. האהבה היתה מלווה בהיסוסים ובפחדים.

הישיבה תרמה לי המון. היום אני הרבה יותר שלם עם עצמי. יחד עם זה, אני חושב שהעולם החילוני מפסיד חומר אנושי טוב, בכמות מדהימה ובקצב מפילאימה. היתה לי מחשבה — בצחוק, לא ברצינות — לארוך ליד הישיבה ולחטוף את אלה שמגיעים אליה, כדי שהעולם לא יפסיד את החומר האנושי המצויין הזה.

עד כאן סיפורו של אבי קידר. אחרי שהתאושש מהחוויה הרתית שלו, החליט אבי להתגייס לצבא. למרות שחשש מהמיסגרת הצבאית, הוא ידע שלא יהיה מסוגל לתפקד

מתפקד קידר

אם לא דוקטור, לפחות רבי

במיסגרת זו, וכדבריו, "לא עניין אותי להתעסק עם נשק ולהיות פיטר". והצבא, למען האמת, לא כליכך ידע מה לעשות בו. שלחו אותו להיות שקמיסט. אבל אחרי חודשים אחדים הוא נקרא לשיחות עם קצין בריאות הנפש, ושהורה עקב "אי-הסתגלות".

לפני חמש שנים הוא קם בוקר אחד, ולפתע היה לו ברור מה הוא רוצה לעשות עם עצמו: להיות שחקן. הדי לטה די מפתיעה, בהתחשב בעובדה שמעולם, לפני כן, הוא לא חשב בכיוון זה. מאז הוא השתתף בכמה סרטים קצרים של סטודנטים לקולנוע. בהצגה אחת בתיאטרון לנוער, כרואמה נטי לוויויה הלימודית, בהצגה בפסטיבל עכו, וזכה לתפקידונים בהפקות הביני-לאומיות לא לגמרי ירושלים והמ-תופת הקטנה.

יותר מהכל הוא גאה בתפקיד ראשי שעשה בסרט-טלוויזיה בשם מסע לארץ-ישראל, שיוקרן בקרוב, המספר על בחור שמחפש את עצמו. קידר טוען שהוא הורה עם התפקיד, וממש תפס ראש עם התסריטאי והבימאי, ערן פטנקין.

עכשיו הוא ילד טוב, גר עם ההורים, שעברו בינתיים לתל-אביב, ומחפש לו דירה בשכירות חודשית. הוא אומר שארבעה דברים חשובים לו כיום: כסף, אהבה, קריירה ויצירה אמנותית, בסדר הזה.

הוא נשמע בטוח בכישורונותיו כשחקן. יש בי משהו שאין באף שחקן אחר, הוא טוען. כלי להפגין צניעות רבה מדי, "אני מיוחד, מייצג משהו מאוד ארץ-ישראלי. קשיחות במראה החיצוני, ורוך, פגיעות ורגישות בפנים. יש בי עירוב של איכויות — אני גם צ'צ'צ'ת, גם אינטליגנט וגם שחקן. הייתי רוצה להביע את כל הדברים האלה בקולנוע או בתיאטרון."

אבי קידר אינו סבור שיחזור שוב אל הדת, אם כי הכל יכול לקרות בחיים. אבל אם יחזור, הוא אומר, זה יהיה בוודאי בצורה אחרת. עכשיו הוא רואה עצמו קודם כל כאמן יוצר ואינדיבידואליסט, ושני אלה בטח לא הולכים עם הדת.

"לא מעניין אותי יותר לעשות מה שאלוהים רוצה", הוא אומר, "עכשיו חשוב לי לעשות מה שאני רוצה."

חמין עם בשר טרי של הכמ, יותר טעים — פחות יקר עכשיו רק 9200 ש' לקילו.

החורף בא. תני לצ'ולנט שלך רק את הטוב ביותר בשר מיוחד — עכשיו במבצע: 9200 ש' בלבד.

בשר לחמין טרי

9,200 ש'

צלי בשר כבוש טרי

13,500 ש'

שוק כבש במנטה (ללא עצם ארוך בתחת)

29,700 ש'

בית מוכר לבשר ולעוד דברים טובים

מרכז מסחרי
כפר שמריהו
מל: 052 78631

שעות פתיחה: יום א' 08:00—13:00 • יום ב' 08:00—13:00 13:00—16:00 19:00—19:00 • יום ג' 08:00—13:00 13:00—16:00 19:00—19:00 • יום ד' 08:00—13:00 13:00—16:00 19:00—19:00 • יום ה' 08:00—13:00 13:00—16:00 19:00—19:00 • יום ו' 08:00—14:00

שולה

השתלת ציפורניים מלאכותיות בשיטה אמריקאית — כיריים וגם ברגליים וכן השתלת ריסים. גם ציפורן טבעית סדוקה או שכורה מתוקנת אצלנו, ונהיית כחדשה!

תל-אביב, המלך גזר: 72
מל: 282969, 284919, 295318

למחזיקי ישראלכרט

חיג טלכרט, 03-287651

למסירת מודעות לוח, מודעות מסגרת ומודעות משפחתיות בשעות 8.30 - 17.00

איתן עמיחי הדברת מזיקים

בע"מ מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272

טל: 5-6-790114 רש' מס' 21 עסק 481/75

שמירה על בריאותך ורכושך